

עת"א 43808/12/16 - גיא דיין נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 43808-12-16 דיין נ' ועדת השחרורים ואח' 24 ינואר 2017

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
העותר
גיא דיין

נגד
המשיבים
1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד לימאי מור

ב"כ המשיב 2 עו"ד אור ממון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 10 חודשים בגין מעשה מגונה בהסכמה תוך ניצול יחסי מטפל כפסיכולוג עם מטופלת ושתי עבירות של בעילה אסורה בהסכמה תוך ניצול יחסי מטפל-מטופל תוך שימוש בחשיש נושא ת"פ 49350-06-14 (בית משפט השלום בתל אביב) והוא עותר כלפי החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 10.11.16 שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר לא התחשבה בהערכת המסוכנות הנמוכה של העותר כלפי נשים מזדמנות והערכת המסוכנות הבינונית של העותר כלפי נשים מוכרות, כפי שנקבעה בחוות דעת מב"ן שהוצגה בפניה ובפנינו.

לטענתה, ניתן יהיה לפקח על רמת מסוכנותו של העותר גם אם לא השתלב בהליך טיפולי במהלך מאסרו בשל יתרת מאסר קצרה, באמצעות ישיבות המעקב של הוועדה ובאמצעות פיקוח על עברייני מין על ידי יחידת עוז.

עמוד 1

ב"כ העותר טוענת כי המערער השתתף בקבוצות פסיכו חינוכיות במהלך מאסרו ובהליך טיפולי מטעם מרכז "התחלה חדשה" לפני מאסרו ולא השתתף בטיפול ייעודי לעברייני מין בשל יתרת מאסר קצרה.

ב"כ העותר טוענת כי אמנם העותר מכחיש את ביצוע מעשיו נושא מאסרו אך הוא שילם את מלוא הפיצוי שנפסק לטובת המתלוננת בגזר הדין נושא מאסרו.

באשר לעמדת נפגעת העבירה, המתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר, טוענת ב"כ העותר כי בית הוועדה נתנה משקל גבוה מידי לעמדה זו אל מול המשקל שניתן לעמדת רש"א המוכנה לקבל את העותר להליך טיפולי לאחר שחרורו על תנאי, דבר שיוצר סיכויי שיקום לעותר.

אמנם העותר לא יצא לחופשות לפני החלטת הוועדה נושא העתירה אך לאחר הדיון בוועדה יצא לשתי חופשות ללא כל בעיות.

ב"כ העותר טוענת עוד כי התנהגותו של העותר במהלך מאסרו חיובית, הוא מועסק בחינוך, שוהה באגף ייעודי לעברייני מין וכאמור, השתתף בשתי קבוצות פסיכו חינוכיות.

ב"כ המשיב מתנגד לשחרורו המוקדם של העותר, שכן על פי עמדת גורמי הטיפול הוא לא עבר טיפול לעברייני מין במהלך מאסרו והביע נכונות לעשות כן רק לצורך השגת רווח משני של שחרור על תנאי. באשר לחוות דעת מב"ן, טוען ב"כ המשיב כי מדובר בחוות דעת שלילית שכן היא מצביעה על אי נטילת אחריות על ידי העותר, על השלכת האחריות לביצוע העבירות על המתלוננת ועל אי הבנת מעמדו והשפעתו כפסיכולוג בעת ביצוע העבירות.

לדעת ב"כ המשיב, צדקה הוועדה כאשר התחשבה בהתנגדות נפגעת העבירה לאור הנזקים הנפשיים שפירטה בנימוקי התנגדותה.

כן טוען ב"כ המשיב שהעבירות נושא מאסרו של העותר נעברו תוך כדי שימוש בחשיש ובקשר לכך לא עבר כל הליך טיפולי.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי מדובר בהחלטה סבירה וראויה שאיננה מצדיקה התערבות ערכאה שיפוטית.

אנו רואים עין בעין עם הוועדה את הקביעה כי חרף הכתוב בחוות דעת מב"ן וחרף עמדת רש"א, הרי מסוכנותו המינית של העותר, גם אם מדובר במסוכנות נמוכה כלפי קורבנות אקראיים ומסוכנות בינונית כלפי קורבנות מזדמנים, לא פחתה במהלך מאסרו של העותר, שכן הוא לא עבר הליך טיפולי ייעודי לעברייני מין וחרף השתתפותו בקבוצות פסיכו חינוכיות, לא נתרם מהן בצורה מספקת כך שניתן לומר שמסוכנותו המינית פחתה.

גם חוות דעת מב"ן אינה מחמיאה לעותר, למרות טיעוני באת כוחו, שכן נאמר בה שהוא מתקשה להכיר בחלקי אישיותו והתנהגותו הנצלניים, כפי שגילה כלפי המתלוננת נושא מעשיו, איתה הוא השתמש בחשיש עובר למעשים, ולכן הוא

זקוק לטיפול מונע שיכלול טיפול ייעודי קבוצתי וטיפול זוגי.

צדקה הוועדה כאשר התחשבה בעמדת נפגעת מעשיו של העותר שהתנגדה לשחרורו המוקדם לאור מצבה הנפשי המעורער כתוצאה ממעשיו של העותר ושחרורו המוקדם של העותר עלול לשבש ולהפר את האיזון בהליך השיקומי שהיא עוברת ולחייב אותה להתמודד עם קשיים שעלולים לביא להתדרדרות נפשית נוספת.

בהקשר זה יש לציין כי העותר לא לקח אחריות מלאה על מעשיו אלא השליך את האחריות לביצועם על נפגעת המעשים ועל גורמים נוספים והתבטא כי אם יש צורך לקראת שחרורו המוקדם לעבור טיפול, אז הוא מוכן לעשות זאת.

צדקה הוועדה כאשר לא ראתה בדברים אלה הבעה של חרטה משמעותית או לקיחת אחריות מוחלטת של העותר על מעשיו, מה גם שהשתמש בחשיש במהלך ביצועם וגם בעניין זה לא עבר כל הליך טיפולי לפני או במהלך מאסרו.

איננו מתעלמים כלל ועיקר ממכתבה הנוגע ללב של אשת העותר שנמסר לנו במהלך הדיון אך אין בו כדי להצדיק את שחרורו המוקדם של העותר בהעדר הליך טיפולי אפקטיבי במהלך מאסרו או לפניו ואין בו כדי להתגבר על הנזקים הנפשיים הצפויים לנפגעת המעשים באם ישוחרר על תנאי.

אנו שותפים לאמירת הוועדה בסיפא החלטתה נושא העתירה לפיה אם העותר באמת מתכוון לקבל טיפול והוא מודע למעשיו נושא מאסרו, הוא יוכל לעשות כן לאחר שחרורו ממאסרו בקבוצות טיפול המיועדות לעושי מעשים כמותו.

אנו דוחים את העתירה.

<#3#

ניתן והודע היום כ"ו טבת תשע"ז, 24/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אברהם טל, נשיא **זהבה בוסתן, שופטת** **שמואל בורנשטיין, שופט**
אב"ד